

Sygn. akt: II S 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny- Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Weronika Oklejak

Sędziowie: SSO Magdalena Meroń-Pomarańska

SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi: M. M.

przy uczestnictwie: Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie

o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, dotyczącej postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie w sprawie o sygnaturze akt I C 1930/15/K (obecnie prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie pod sygnaturą I C 21/06/S)

postanawia :

1. stwierdzić przewlekłość postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w sprawie o sygnaturze akt I C 1930/15/K;
2. przyznać od Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącego M. M. kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych);
3. oddalić skargę w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Skarżący M. M. we wniesionej do Sądu Okręgowego w Krakowie skardze z dnia 17 grudnia 2015 roku (data wpływu do tut. Sądu- 12.01.2016r.) domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie o sygnaturze akt I C 1930/15/K oraz zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 5.000 zł. W uzasadnieniu swojego żądania skarżący podniósł, że w sprawie wszczętej przez niego Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie, postanowieniem doręczonym skarżącemu w dniu 17 lipca 2015 roku, stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie. Jednak pomimo takiego postanowienia do dnia złożenia skargi akta sprawy nie zostały przekazane do sądu właściwego. Zdaniem skarżącego okres pięciu miesięcy na dokonanie takiej czynności należy uznać za naruszenie jego praw do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Działający w imieniu Skarbu Państwa Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie, zgłaszając swój udział w sprawie, domagał się oddalenia skargi, przedstawiając przebieg czynności podejmowanych w sprawie, a także podnosząc, że jakkolwiek w sprawie doszło do omyłkowego przedwczesnego przekazania akt sprawy sądowi właściwemu, pomimo braku prawomocności postanowienia z dnia 29 czerwca 2015 roku, to jednak wszelkie czynności

zmierzające do naprawienia tego uchybienia podejmowane były w terminie. Nadto Prezes Sądu stwierdził, że jeżeli nawet w tej sprawie doszło do przewlekłości w postępowaniu, to przyczynił się do niej sam powód, kierując pozew do sądu niewłaściwego miejscowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna, choć nie wszystkie żądania w niej zawarte zasługują na pełne uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 2 ust. 1 ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, z późn. zm.), strona może wnieść skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania, tj. o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. O naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki można mówić tylko wówczas, gdy z przyczyn leżących po stronie Sądu postępowanie w danej sprawie trwa dłużej niż jest to konieczne dla wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności i wydania merytorycznego rozstrzygnięcia, a nie wtedy, gdy długotrwałość postępowania jest wynikiem działań stron ukierunkowanych na wstrzymywanie biegu postępowania lub powodujących konieczność podejmowania przez Sąd czynności skutkujących przedłużaniem się postępowania ze względów proceduralnych (np. konieczność przesyłania odpisów orzeczeń, informacji, zawiadomień, dołączenia akt innych postępowań sądowych lub organów). Skarga na przewlekłość postępowania może być skuteczna jedynie wówczas, jeżeli zwłoka nastąpiła na skutek działania lub bezczynności sądu. Chodzi zatem o to, aby czynności sądu zabierały odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność jego działań (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 1 października 2008 roku, sygn. akt II S 6/08, KZS 2008/11/70). Dla skuteczności wniesionej skargi istotne znaczenie ma spełnienie wymogu wniesienia jej w toku trwającego postępowania (art.5 ust.1 w/w ustawy).

Odnosząc powyższe uwagi do stanu istniejącego w tej sprawie po pierwsze stwierdzić należy, iż co prawda obecnie postępowanie zostało zakończone nieprawomocnym zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 1 marca 2016 roku o zwrocie pozwu, to jednak skarga niniejsza została wniesiona w toku trwającego postępowania, zatem należy ją uznać za dopuszczalną i poddać merytorycznemu rozpoznaniu.

Rozważając zarzuty podniesione w skardze stwierdzić należy, iż nie sposób zakwestionować stanowiska skarżącego o istnieniu przewlekłości przedmiotowego postępowania. Dokonując analizy akt sprawy o sygn. I C 1930/15/K wskazać należy, iż postępowanie to zostało wszczęte w dniu 17 czerwca 2015 roku i dotyczyło powództwa o zapłatę kwoty 1500zł z tytułu zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. W ocenie Sądu Okręgowego czynności w tym postępowaniu podejmowane były bez zbędnej zwłoki do dnia 29 czerwca 2015 roku, kiedy to wydane zostało postanowienie o stwierdzeniu niewłaściwości i przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie. Po wydaniu tego postanowienia konieczną czynnością sądu było jego doręczenie stronom procesu ze stosownym pouczeniem o przysługującym zażaleniu. Jednak na skutek zarządzenia z tego samego dnia odpis postanowienia został wysłany jedynie do powoda, zaś po otrzymaniu dowodu jego doręczenia, w dniu 18 sierpnia 2015 roku przekazano akta sprawy Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie. Dopiero na skutek zwrotu akt przez ten Sąd, w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie podjęte zostały czynności w celu doręczenia odpisu postanowienia z dnia 29 czerwca 2015 roku także pozwanemu, przy czym pierwsza z nich miała miejsce w dniu 16 października 2015 roku. Odpis tego postanowienia wysłano do pozwanego w dniu 3 listopada 2015 roku, a po otrzymaniu dowodu jego doręczenia, akta ponownie przekazano Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie w dniu 30 grudnia 2015 roku. Przebieg postępowania w tym ostatnim Sądzie nie budził jakichkolwiek wątpliwości co do sprawności podejmowanych czynności procesowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego przedstawiony stan faktyczny uzasadnia wniosek o zaistnieniu w tej sprawie naruszenia prawa skarżącego M. M. do rozpoznania wniesionej przez niego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Jakkolwiek bowiem wniósł on swój pozew do sądu niewłaściwego, to nie ponosi jakiegokolwiek winy za sposób w jaki doręczane było postanowienie sądu z dnia 29 czerwca 2015 roku. Nieprawidłowości w tym zakresie doprowadziły do co najmniej 3,5 miesięcznego opóźnienia w przekazaniu sprawy sądowi właściwemu. Powyższy wniosek wynika z porównania daty kiedy powinna zostać podjęta czynność doręczenia odpisu postanowienia pozwanemu (29.06.2015r.) oraz chwili kiedy rzeczywiście została ona podjęta (16.10.2015r.). Powyższe opóźnienie niewątpliwie doprowadziło do naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania jego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Z powyższych względów skarga M. M. w zakresie w jakim domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania musiała zostać uznana za zasadną. Dlatego też w oparciu o art. 12 ust. 2 cyt. ustawy należało stwierdzić przewlekłość postępowania objętego skargą, o czym orzeczono w punkcie 1.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie można jednak uznać, iż skarżący zasadnie domaga się przyznania kwoty 5000zł z tytułu stwierdzonej przewlekłości postępowania. Zwrócić należy uwagę, że powyższa kwota stanowi ponad trzykrotność przedmiotu postępowania w sprawie I C 1930/15/K (1500zł), a nadto stwierdzony okres przewlekłości nie jest wyjątkowo długi. W związku z tym Sąd Okręgowy uznał, że kwotą stanowiącą właściwą rekompensatę z tytułu naruszenia praw powoda do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki będzie kwota 2000zł, która i tak jest wyższa niż roszczenie dochodzone przez niego.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy orzekł jak w punktach 1, 2 i 3 sentencji na podstawie art. 12 ust. 1, 2 i ust.4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).